

Lovforslaget sættes til forhandling.

Erik Andersen: (Sdrj. amt): Det er et lovforslag, som indeholder dels indskrænkninger og dels udvidelse af de hidtil gældende regler for statens udlån til jordbrugsmæssige formål. Indskrænkningen består i, at muligheden for udlån til gartnerier til opførelse af bygninger, drivhuse, tekniske installationer, vandingsanlæg m. v. udgår. Årsagen hertil er, at udlån til disse formål ikke er i overensstemmelse med EF's strukturpolitik for landbruget. Støtte af denne art vil derimod kunne ydes efter det forslag om støtte til modernisering af jordbrugsbedrifter, som landbrugsministeren har bebudet fremsat i nærmeste fremtid med hjemmel i rådsdirektiv nr. 72/159/EØF.

Udvidelsen af lovens muligheder ligger dels i en lettere adgang for landmænd m. fl. til at opnå lån til jordkøb, dels i øgede muligheder for statens jordlovsmyndigheder til at opkøbe jord. Ifølge den hidtidige lov, nr. 181 af 28. april 1971, har en af betingelserne for, at landmænd kunne opnå lån af statskassen til jordkøb m. v., været, at ansøgeren i forvejen havde udnyttet sine andre finansieringsmuligheder, herunder optagelse af størst mulige lån i ejendommen på det almindelige lånemarked. Denne bestemmelse har ikke alene bevirket, at de midler, der har været stillet til rådighed af statskassen, ikke har kunnet udnyttes til formålet, men også at mange landmænd har været tilbageholdende med at iværksætte strukturtilpasninger på grund af det høje renteniveau på lånemarkedet. Det må hilses med tilfredshed, at denne bestemmelse lempes, hvilket sker ved, at bestemmelsen simpelt hen tages ud af loven, men at landbrugsministeren i stedet med hjemmel i paragrafferne 9 og 13 kan fastsætte mere rimelige regler for udnyttelse af privat prioritering.

Den anden udvidelse af lovens omfang ligger som nævnt i den mere aktive opkøbspolitik, som jordlovsmyndighederne får hjemmel til bl. a. i § 19, og som kan få stor betydning for at sikre gode arronderingsforhold og på længere sigt sikre den bedst mulige jordfordeling, hvilket må anses for at være en almen samfundsinteresse.

Den nye aktive jordpolitik vil nok blive hilst med glæde og tilfredshed hos i hvert fald De samvirkende danske Husmandsfore-

ninger, der flere gange har givet udtryk for ønsker i denne retning.

Begejstringen vil være betydelig mere behersket i EF-kommissionen, idet støtte til jordkøb i EF-kredse ikke anses for god politik. Det kommer af, at Siccò Mansholt og hans tilhængere i det hele taget ikke mener, at selvejet jord er den eneste og bedste forudsætning for landbrugsproduktion, men derimod går ind for forpagtning. Det er et synspunkt, der ikke alene er gældende i de 6 gamle fællesmarkedslande; også i England har man tilskyndet banker og forsikringsselskaber til at opkøbe jord og leje det ud. Det kan meget vel være et spørgsmål, om denne fremgangsmåde ikke blot er en udskydelse af problemet med finansiering af jordkøb, idet de pågældende pengeinstitutter næppe på længere sigt vil affinde sig med den beskedne forrentning, som en sådan pengeanbringelse vil give.

De særlige forhold i Danmark, hvor selvejet har været det fremherskende princip for landbrugsproduktionen, forventes at føre til, at EF-myndighederne vil acceptere, at den danske stat fortsat yder lån til sådanne jordbrugsmæssige formål.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige landbrugsministeren støtte til dette lovforslags gennemførelse, men jeg vil anmode landbrugsministeren om, at de to bebudede lovforslag, henholdsvis moderniseringslovforslaget og lovforslaget om støtte til yngre landmænd, fremmes mest muligt, således at både udvalget og folketinget får mulighed for at se og behandle lovforslagene om støtte til landbruget som en samlet helhed.

Niels Ravn: Som det fremgår både af fremsættelsestalen og bemærkningerne til lovforslaget, er et af målene at tilpasse udlånslovgivningen til EF's strukturpolitik. Det kan vi alle være enige i at støtte. Men jeg kan ikke lade være med at fortsætte, hvor den sidste ordfører slap, idet der jo i fremsættelsestalen henvises til, at man inden for EF ikke yder støtte direkte til forøgelse af jordtilliggendet, således som der foreslås her. Ja, det siges oven i købet i fremsættelsestalen, at man ikke alene er imod det på EF-basis, men at man også er imod, at støtten ydes på nationalt plan. At ministeren alligevel er så optimistisk at forvente, at man fra EF's side ikke vil mod-